

RAPORT

Czego od rządu nowej kadencji oczekują przedsiębiorcy?

- ✓ Zatrzymanie bardzo wysokiej inflacji prawa gospodarczego, szczególnie w obszarze podatków PIT i CIT, w połączeniu z dużo większą jednoznacznością przepisów.
- ✓ Wylimitowanie urlopu wypoczynkowego za okres urlopu macierzyńskiego i rodzicielskiego.
- ✓ Zmniejszenie znacząco maksymalnego okresu pobierania wynagrodzenia chorobowego pracownika z obecnego poziomu 33 dni.
- ✓ Usunięcie zakazu zwalniania pracownika w okresie 4 lat przed formalnym wiekiem emerytalnym 60/65 lat.
- ✓ Stworzenie nowego Kodeksu pracy, a właściwie Kodeksu zatrudnienia, który będzie wspomagał relacje pracodawca – pracownik.
- ✓ Wzrost podaży pracy poprzez silne zachęty do aktywności zawodowej pracowników 50+, studentów oraz ułatwienie matkom powrotu do pracy.
- ✓ Usprawnienie rejestracji pracowników cudzoziemskich m.in. skrócenie rejestracji do 48h poprzez przeniesienie zadań Urzędów Wojewódzkich do Powiatowych Urzędów Pracy.
- ✓ Poszerzenie listy państw, z których pracodawcy mogą pozyskiwać pracowników na uproszczonych zasadach, możliwość wydłużenia okresu legalnej pracy cudzoziemca w Polsce i urzędowe przyspieszenie legalizacji ich pracy.
- ✓ Zmniejszenie klina podatkowego (pozapłacowych kosztów pracy), w szczególności poprzez znaczne podniesienie kwoty wolnej od podatku.
- ✓ Zreformowanie publicznych służb zatrudnienia oraz ocena ich działań poprzez konkretne efekty zatrudniania ich klientów: poszukujących pracy i bezrobotnych.

- ✓ Stworzenie powszechnego, jednolitego systemu ubezpieczeń społecznych. Podzielenie ZUS-u na dwie instytucje: socjalną i ubezpieczeniową.
- ✓ Rozwijanie systemu opieki nad dziećmi w wieku przedszkolnym, młodzieżą szkolną, niepełnosprawnymi, chorymi i seniorami.
- ✓ Rozwijanie systemu profilaktyki zdrowotnej i promowanie go, we współpracy z firmami.
- ✓ Podjęcie długofalowych działań zwiększających innowacyjność polskiej gospodarki.
- ✓ Wykorzystanie środków publicznych, w tym pochodzących z Unii Europejskiej, na wsparcie przedsiębiorczości i innowacyjności.
- ✓ Odstąpienie od zmian, które spowodują osłabienie konkurencyjności polskiej gospodarki oraz mogą spowodować odpływ lub zmianę metody rozliczania wynagrodzenia za wykonywaną pracę/usługę (m.in. zniesienie limitu 30-krotności).
- ✓ Procedowanie wszystkich, kluczowych dla ubezpieczeń społecznych regulacji, w Radzie Dialogu Społecznego, aby system emerytalny nie stał się elementem przetargu politycznego.
- ✓ Odpolitycznienie działalności operacyjnej firm państwowych i budowanie scenariuszy kryzysowych dla wszystkich strategicznych dla gospodarki spółek państwowych. Znaczne uelastycznienie sposobu zarządzania zaprzestanie częstych zmian zarządów w spółkach SP.
- ✓ Zaprzestanie dalszej repolonizacji gospodarki, ponieważ proces ten generuje wysokie wydatki budżetowe i negatywnie oddziałuje na inne, niepaństwowe firmy, poważnie zakłócając konkurencyjność branżową.
- ✓ Usprawnienie przetargów i waloryzacja kontraktów realizowanych w ramach Prawa zamówień publicznych.
- ✓ Wstrzymanie prac nad szkodliwą nowelizacją ustawy deweloperskiej.
- ✓ Nadanie ochronie zdrowia i rozwiązaniu jej nabrzmiałych problemów najważniejszego priorytetu w państwie, uznania wydatków na ochronę zdrowia jako inwestycji (a nie kosztu) i jako koła zamachowego całej gospodarki.
- ✓ Powołanie ponadpartyjnej, reprezentującej wszystkich interesariuszy ochrony zdrowia Narodowej Rady Zdrowia Publicznego. Utworzenie wspólnego Ministerstwa Zdrowia i Polityki Społecznej oraz ustanowienie jego ministra w randze wicepremiera.
- ✓ Pilne podjęcie decyzji w sprawie rozwiązania ciągle narastającego problemu zadłużenia ochrony zdrowia i ujawnienie przez NFZ jego rzeczywistego aktualnego poziomu.
- ✓ Obniżka stawki VAT. Opodatkowanie VAT-em w Polsce jest regresywne, co oznacza, że relatywnie więcej tego podatku płacą biedniejsze gospodarstwa domowe niż te bogatsze.

- ✓ Niekontynuowanie horrendalnej podwyżki składek ZUS.
- ✓ Utrzymanie w okresie cyklu koniunkturalnego średniego deficytu sektora finansów publicznych w pobliżu zera.
- ✓ Odejście od kosztownych dla budżetu propozycji wyborczych – cały program „piątka Kaczyńskiego” ma kosztować ok. 39-42 mld zł.
- ✓ Przyjęcie Polityki Energetycznej Polski z horyzontem do 2050 roku.
- ✓ Konsekwentne wdrażanie w Polsce europejskiej strategii Jednolitego Rynku Cyfrowego (Digital Single Market).
- ✓ Stworzenie ustawowego uregulowania procesu tworzenia prawa, w tym ustawowej gwarancji partycypacji obywateli w procesie stanowienia prawa poprzez ich udział w otwartych konsultacjach publicznych.
- ✓ Przeciwdziałanie negatywnemu zjawisku tzw. „resortowych projektów poselskich”, gdy projekt ustawy opracowany jest przez rząd lub jeden z resortów i wnoszony następnie jako inicjatywa poselska, z pominięciem etapu konsultacji społecznych.
- ✓ Zreformowanie zarządzania jakością powietrza poprzez zintegrowanie samorządowych działań naprawczych wynikających z prawa europejskiego z rządowymi działaniami naprawczymi pn. „czyste powietrze”.
- ✓ Odpolitycznienie struktur środowiskowych, które z natury rzeczy mają charakter cywilny i utworzenie ośrodków operacyjnych, które realizować będą długofalowe i zintegrowane działania w imieniu państwa oraz utworzenie niezależnej od rządu agencji środowiskowej.
- ✓ Wzmocnienie polskiego sektora bankowego poprzez wprowadzenie zachęt do zwiększania kapitałów z wypracowanych dochodów banków.
- ✓ Uproszczenie krajowych procedur przy uznawaniu organizacji producentów (OP) w rolnictwie, będących dużą barierą w ich tworzeniu oraz upowszechnienie procesu powstawania OP.
- ✓ Wykluczenie takich zakupów w praktyce MON, które nie przynoszą naszemu przemysłowi obronemu żadnych korzyści, przede wszystkim nie gwarantujących pozyskania i dostępu do nowych technologii.
- ✓ Wylimitowanie zjawisk dyskryminowania prywatnych przedsiębiorstw polskiego przemysłu obronnego w praktyce przetargowej i zakupowej.
- ✓ Powrót do niewybiórczego przestrzegania Konstytucji RP i wynikających z niej zasad legalizmu w działalności władz publicznych oraz zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa.
- ✓ Przywrócenie obowiązku poprzedzania projektu ustawy opracowaniem, skonsultowaniem i przyjęciem przez Radę Ministrów lub co najmniej komitet Stały RM jej założeń.

DR JANUSZ STEINHOFF

minister gospodarki Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

B. wicepremier, minister gospodarki w rządzie Jerzego Buzka w latach 1997–2001. Ekspert ds. energetyki, ochrony środowiska, procesów restrukturyzacji górnictwa. Posel w latach 1989-1993 oraz 1997-2001. B. prezes Wyższego Urzędu Górniczego. Przewodniczący Rady Krajowej Izby Gospodarczej oraz Rady Regionalnej Izby Gospodarczej w Katowicach. Ekspert BCC ds. gospodarki i energetyki.

✉ janusz.steinhoff@bcc.org.pl

WSKAZANIA dla rządu nowej kadencji

- 1. W trybie pilnym należy opracować Politykę Energetyczną Polski obejmującą horyzont czasowy do 2050 roku.** Przyjęta strategia energetyczna powinna uwzględniać konsekwencje przyjętej przez Unię Europejską polityki klimatycznej. Opracowany dokument powinien obejmować realizację koncepcji budowy europejskich konkurencyjnych rynków energii elektrycznej i gazu ziemnego oraz uwzględniać problemy bezpieczeństwa dostaw zarówno paliw jak i energii elektrycznej. Docelowy mix energetyczny powinien zapewniać poprawę stanu środowiska naturalnego oraz uwzględniać kryteria ekonomiczne w dynamicznie zmieniającym się otoczeniu regulacyjnym UE.
- 2. W Radzie Ministrów należy przywrócić racjonalny układ kompetencji z uwzględnieniem uwarunkowań wynikających z ustawy o działach administracji rządowej.** Należy dokonać krytycznej analizy struktury Rady Ministrów funkcjonującej w ostatnich latach (zwiększenie liczby organów administracji państwowej o nieprecyzyjnie określonych kompetencjach). Zdecydowanie należy oddzielić funkcje regulacyjne od właścicielskich, pozostających w kompetencjach poszczególnych ministerstw. Należy wzmocnić pozycję i kompetencje Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz regulatorów – Urzędu Regulacji Energetyki, Urzędu Transportu Kolejowego.
- 3. Krytycznej analizie należy poddać procedury i stosowaną praktykę realizacji inwestycji publicznych.** Uwzględnić należy fakt, iż znacząca część inwestycji wykazuje znaczne opóźnienie, które generują straty skarbu państwa. Rażącym przykładem niesprawności tych procesów są inwestycje realizowane przez Generalną Dyрекcyję Dróg Krajowych i Autostrad oraz PKP Polskie Linie Kolejowe SA.

PROF. STANISŁAW GOMUŁKA

minister finansów Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

B. wiceminister finansów. W latach 1970-2005 wykładowca London School of Economics and Political Sciences, University of London. Doradca kolejnych ministrów finansów Polski. Negocjator Polski z klubami Paryskim i Londyńskim w sprawie zmniejszenia polskiego długu zagranicznego i członek tzw. Grupy Strategicznej wicepremiera Balcerowicza. Konsultant m.in. OECD, MFW, Komisji Europejskiej ds. Europy Wschodniej. Główny ekonomista BCC.

☎ 609 556 506 ✉ stanislaw.gomulka@bcc.org.pl

WSKAZANIA dla rządu nowej kadencji

- 1. Zatrzymanie bardzo wysokiej w ostatnich czterech latach inflacji prawa gospodarczego, szczególnie w obszarze podatków PIT i CIT, w połączeniu z dużo większą jednoznacznością przepisów.** Celem powinno być radykalne zmniejszenie niepewności z urzędami podatkowymi i czasu obsługi podatków przez zarządy i właścicieli firm. Także zasadnicze zmniejszenie represyjności prawa poprzez eliminację proponowanej teraz konfiskaty rozszerzonej i odpowiedzialności solidarnej oraz eliminację dużego ryzyka bardzo wysokich kar w sytuacjach niepewności.
- 2. Utrzymanie średniego w okresie cyklu koniunkturalnego deficytu sektora finansów publicznych w pobliżu zera,** m.in. poprzez zmniejszenie dopłat budżetu do systemu emerytalnego i zwiększenie roli podatku VAT, zwiększenie wydatków na zdrowie poprzez wzrost składki zdrowotnej i instrument współpłacenia.
- 3. Rozpoczęcie przebudowy publicznych inwestycji** poprzez wzrost udziału w nich wydatków na ochronę zasobów wodnych, zamykanie kopalń węgla kamiennego i brunatnego, poprawę jakości elektrycznej sieci przesyłowej oraz eliminację smogu.
- 4. Usunięcie zakazu zwalniania pracownika w okresie 4 lat przed formalnym wiekiem emerytalnym 60/65 lat.** Zwiększy to zatrudnienie osób w okresie przedemerytalnym, co zwiększy świadczenia emerytalne i zmniejszy nieco napięcia na rynku pracy.
- 5. Wylimitowanie urlopu wypoczynkowego za okres urlopu macierzyńskiego i rodzicielskiego.**
- 6. Zmniejszenie znacząco maksymalnego okresu pobierania wynagrodzenia chorobowego pracownika z obecnego poziomu 33 dni.**

Cyfryzacja i rozwój społeczeństwa informacyjnego

KRZYSZTOF SZUBERT

minister ds. cyfryzacji Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

B. sekretarz stanu oraz Pełnomocnik Rządu ds. Jednolitego Rynku Cyfrowego. Polski przedsiębiorca. Doradca Strategiczny. Visiting Fellow, University of Oxford. Członek grupy doradców Sekretarza Generalnego ONZ (MAG IGF). Special Advisor brukselskiej firmy (public affairs) FIPRA International.

☎ 602 103 357 ✉ krzysztof.szubert@bcc.org.pl

WSKAZANIA dla rządu nowej kadencji

- 1. Konsekwentne wdrażanie w Polsce europejskiej strategii Jednolitego Rynku Cyfrowego (Digital Single Market) ze szczególnym uwzględnieniem najważniejszych jej elementów, jak:** cyberbezpieczeństwo, technologia 5G, sztuczna inteligencja (AI), internet rzeczy (IoT), rozwiązania chmurowe (Cloud), e-zdrowie oraz superkomputery dużej mocy (HPC). Wg. Komisji Europejskiej potencjał rynku samej UE w zakresie implementacji ww. strategii JRC szacowany jest na ponad 415 miliardów euro rocznie.
- 2. Stymulowanie długoterminowego rozwoju w Polsce szerokorozumianych kompetencji cyfrowych połączonego z programem „zatrzymywania” talentów.** Według OECD 14 proc. zawodów zagrożonych jest automatyzacją, a 32 proc. ulegnie zdecydowanej zmianie poprzez wdrożenie innowacyjnych technologii cyfrowych. Ponad 40 proc. nowych miejsc pracy powstałych w ostatnich latach to miejsca pracy w zawodach związanych z szerokorozumianą branżą technologii cyfrowych. IDC prognozuje, że do końca 2020 roku blisko trzy czwarte firm na świecie postawi na cyfrową transformację jako główne założenie strategii rozwoju.
- 3. Postawienie na bliską współpracę rządu oraz środowisk biznesowych – szczególnie środowisk organizacji pracodawców reprezentatywnych w skali kraju – w obszarze budowania wspólnych strategii rozwoju państwa poprzez innowacyjność gospodarki, ze szczególnym uwzględnieniem technologii cyfrowych.** Jesteśmy świadkami tzw. transformacji cyfrowej gospodarek i przechodzenia na gospodarki oparte na danych. To dane są obecnie najcenniejszym zasobem. Musimy działać razem.

ZBIGNIEW W. ŻUREK

minister pracy Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Sekretarz Prezydium Rady Dialogu Społecznego, przewodniczący Zespołu ds. rozwoju dialogu społecznego, członek Zespołu prawa pracy; zastępca przewodniczącego Rady Ochrony Pracy przy Sejmie RP, przewodniczący Zespołu ds. Prawno-Organizacyjnych. Od 1990 r. zajmuje się działalnością ekspercką i konsultingową. Mediator, wpisany na listę mediatorów przy Ministrze Pracy i Polityki Społecznej. Wiceprezes, członek i założyciel BCC, sekretarz generalny Związku Pracodawców BCC. Ekspert BCC ds. prawa pracy.

☎ 690 485 442 ✉ zbigniew.zurek@bcc.org.pl

WSKAZANIA dla rządu nowej kadencji

1. Stworzenie nowego Kodeksu pracy, a właściwie Kodeksu zatrudnienia.

Business Centre Club od lat konsekwentnie postuluje stworzenie nowego Kodeksu pracy na miarę XXI wieku. Obecny Kodeks pracy powstał w roku 1974, szczytowym momencie „epoki Gierka”, ponad 45 lat temu. W ciągu tych czterdziestu pięciu lat w Polsce i na świecie nastąpił szereg wydarzeń społecznych i politycznych, mających wielki, bezpośredni i pośredni wpływ na stosunki pracy. Polska przeszła od biurokratycznego tzw. „socjalizmu” do kapitalistycznej, otwartej na świat, gospodarki rynkowej.

Już choćby to otwarcie wymaga od nas aktywnego i skutecznego uczestnictwa w permanentnych zmianach, wymusza na polskich firmach stałe działania, mające na celu podnoszenie ich konkurencyjności. Należy podkreślić, że nie chodzi tu o proste konkurowanie ceną, nie chodzi o możliwie najniższe zarobki pracowników i możliwie oszczędne tworzenie nowych miejsc pracy. Chodzi o wzrost produktywności, o stałą budowę polskiej gospodarki, wykorzystującej istniejące dziś rezerwy, o przebudowę stosunków zatrudnienia tak, by jednocześnie pracownicy mogli zarabiać więcej a firmy stawały się bardziej konkurencyjne.

Środkiem do tego celu może być także reforma pracy, unowocześnianie stosunków zatrudnienia. Kodeks pracy jest i będzie podstawowym aktem, regulującym stosunki pomiędzy pracownikami i pracodawcą. Dlatego powinien być nowoczesny, możliwie prosty i jasny, aktywnie wpisujący się w aktualną, globalną rzeczywistość gospodarczą. Chodzi o obiektywny akt prawny, optymalnie służący tak pracodawcom i pracownikom, jak rozwojowi Polski oraz wzrostowi konkurencyjności polskiej gospodarki.

Efektym ubocznym stale rozwijającej się światowej gospodarki są także nowe, niespotykane dotąd stosunki zatrudnienia, nie tylko stosunki pracy. Przełamany został monopol umowy o pracę, choć w Polsce, nowoczesne formy realizacji aktywności zawodowej stosuje jedynie ok. ¼ zatrudnionych, a ¾ świadczy pracę na podstawie klasycznych umów o pracę.

Nie będzie chyba przesadą stwierdzenie, że niemal codziennie tworzą się nowe formy relacji pracownik – pracodawca i będą się tworzyć. Dlatego też, zamiast z nimi walczyć, należy przyjmować je, dbając o sprawiedliwy podział praw i obowiązków. Mówiąc o nowym Kodeksie zatrudnienia warto włączyć (i włączać później) w jego regulacje nowe stosunki zatrudnienia.

Dwukrotnie, w latach 2002-2006 oraz 2016-2018, powoływano Komisje Kodyfikacyjne Prawa Pracy. Dwukrotnie wyniki prac obu komisji pozostały bez dalszego biegu, nieskierowane na ścieżkę legislacyjną. Otwartym pytaniem pozostaje kwestia, dlaczego tak się stało? Jakie błędy (ewentualnie) popełniono? Co zrobić, by uniknąć ich w przyszłości?

Może należy zmienić system prac nad nowym kodeksem? Może prace w przyszłej nowej Komisji Kodyfikacyjnej poprzedzić opracowaniem założeń (w całości lub choćby w części) przez reprezentatywnych praktyków, na przykład członków Rady Dialogu Społecznego? Pracując nad założeniami do przyszłego Kodeksu zatrudnienia należy przeanalizować pod kątem ewentualnego zastosowania możliwie wszystkie rozwiązania, nawet te odległe od dziś istniejących w polskiej przestrzeni prawnej. Należy szanować zdanie każdego uczestnika debaty; także te najbardziej skrajne – co nie znaczy, że wszystkie one zostaną umieszczone w wypracowywanych założeniach.

Przedstawiane problemy ujmować pakietowo, nie bać się formuły „coś za coś”. Dopiero tak powstały projekt założeń stałby się przedmiotem prac Komisji Kodyfikacyjnej, a później trafiłby na ścieżkę legislacyjną.

2. Działania na rzecz wzrostu podaży pracy.

Należy zintensyfikować działania, mające na celu wzrost podaży pracy. W tym celu należy ułatwić wchodzenie i/lub możliwość powrotu na rynek pracy tym pracownikom i ich grupom, pośród których można znaleźć potencjalne rezerwy. Są nimi między innymi bezrobotni i poszukujący pracy, seniorzy, migranci, Polacy mieszkający za granicą, studenci.

Wzrost podaży pracy ma na celu utrzymanie wzrostu gospodarczego oraz poziomu produkcji. Rysują się tu dwa kierunki strategiczne, które należy wdrożyć:

- a)** Usprawnienie rejestracji pracowników cudzoziemskich. Skrócenie rejestracji do 48h poprzez przeniesienie zadań Urzędów Wojewódzkich do Powiatowych Urzędów Pracy. Są tam zarówno kompetencje jak i doświadczenie, gdyż w przeszłości to one zajmowały się tymi działaniami na rzecz firm.
- b)** Stworzenie silnych zachęt lub sankcji ekonomicznych, które spowodują dalszą, zwiększoną aktywność zawodową pracowników 50+, studentów oraz ułatwią powrót matek do pracy. Efekty wdrożenia pierwszego kierunku są pilne i równocześnie łatwo je osiągnąć. Efekty kierunku drugiego będą zauważalne po ok. 2 latach od wdrożenia.

Niezależnie od powyższego, należy podjąć lub zintensyfikować następujące działania:

- zmniejszać „klin podatkowy” (pozapłacowe koszty pracy), w szczególności podnieść znacząco kwotę wolną od podatku, która w Polsce, mimo podwyżki tej kwoty, jest nadal znacząco niższa niż w innych krajach Unii Europejskiej,
- zwiększać mobilność pracowników dojeżdżających do pracy poprzez rozwój komunikacji pracowniczej o rozkładach jazdy dostosowanych do potrzeb

dojeżdżających pracowników,

- dofinansowywać wynajem mieszkań i kwater,
- myśleć perspektywicznie o imigrantach do Polski – by (szczególnie „ci najlepsi”) zostali w Polsce, a nie reemigrowali do innych krajów,
- zreformować Kodeks pracy tak, by wspomagał (ułatwiał) relacje pracodawca – pracownik,
- reformować publiczne służby zatrudnienia, oceniając ich działanie poprzez konkretne efekty zatrudniania ich klientów: poszukujących pracy i bezrobotnych,
- stworzyć powszechny, jednolity system ubezpieczeń społecznych a ZUS podzielić na dwie instytucje: socjalną i ubezpieczeniową,
- rozwijać (budować) system opieki nad ludźmi tego wymagającymi: dziećmi w wieku przedszkolnym, młodzieżą szkolną, niepełnosprawnymi, chorymi i seniorami,
- uszczelnić system zwolnień lekarskich,
- rozwijać system profilaktyki zdrowotnej, promować go i tam, gdzie możliwe - powiązać go z zakładami pracy (firmami).

Przedsiębiorczość i innowacje

BOŻENA LUBLIŃSKA-KASPRZAK

minister ds. przedsiębiorczości i innowacji w Gospodarczym Gabinecie Cieni BCC

Ekonomistka, menadżer z wieloletnim doświadczeniem. Ekspert z zakresu programowania i wdrażania polityk przedsiębiorczości i innowacyjności, zarządzania projektami i programami finansowanymi ze środków UE. Organizator projektów międzynarodowej promocji Polski (EXPO Szanghaj, EXPO Mediolan). Autorka publikacji naukowych i popularnonaukowych, ekspert parlamentarny, członek organów nadzoru spółek prawa handlowego. W latach 2009-2016 prezes Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości i członek zarządu Europejskiego Stowarzyszenia Agencji Innowacyjności (TAFTIE).

☎ 666 863 561 ✉ bozena.lublińska-kasprzak@bcc.org.pl

WSKAZANIA dla rządu nowej kadencji

1. Podjęcie długofalowych działań zwiększających innowacyjność gospodarki.

Konieczne jest podjęcie długofalowych i realnych działań na rzecz zwiększenia innowacyjności polskiej gospodarki z uwzględnieniem wszystkich czynników mających wpływ na jej wzrost. Rekomendujemy opracowanie wieloletniej strategii innowacyjności polskiej gospodarki i konsekwentne jej wdrażanie. Polska nadal zajmuje niskie pozycje w rankingach innowacyjności. W ostatnich latach nastąpił nawet spadek m.in. w Europejskim Rankingu Innowacyjności 2019 (European Innovation Scoreboard-EIS). Szczególnie słabo Polska wypada w takich obszarach jak finansowanie innowacji, w tym szczególnie niski jest poziom inwestycji VC, wdrażanie patentów, liczba doktorantów zagranicznych i nowych doktoratów, poziom kształcenia ustawicznego, innowacyjność i współpraca MSP.

Według danych GUS (grudzień 2018) w latach 2015-2017 nastąpił spadek innowacyjności polskich przedsiębiorstw; zmniejszyły się istotnie nakłady poniesione na działalność innowacyjną w grupie przedsiębiorstw przemysłowych, nastąpił również istotny spadek współpracujących w obszarze innowacyjności przedsiębiorstw. Z instrumentu ulgi na wydatki B+R, wprowadzonego i modyfikowanego w kolejnych latach, nadal nie korzysta wiele firm m.in. z powodu licznych wątpliwości interpretacyjnych. *Różnica między nakładami przedsiębiorstw na działania B+R a kwotami zgłoszonymi do ulgi B+R w 2017 roku była znacząca a z ulgi skorzystało niewiele ponad 1000 firm (wobec ponad 2 mln wszystkich firm w Polsce). Nie zostały do tej pory w Polsce wdrożone (są na etapie pilotażowym lub po pierwszych edycjach np. Govtech) instrumenty wspierania innowacyjności takie jak zamówienia przedkomercyjne oraz pozostałe innowacyjne sposoby wykorzystania możliwości Prawa zamówień publicznych.*

2. Wykorzystanie środków publicznych, w tym pochodzących z Unii Europejskiej, na wsparcie przedsiębiorczości i innowacyjności.

Przyspieszenie prac nad programami operacyjnymi, legislacją i procedurami do uruchomienia finansowania w ramach nowej perspektywy finansowej Unii Europejskiej 2021-2027 tak, aby rozpoczęcie konkursów z nowej perspektywy nastąpiło bez zbędnej zwłoki.

W związku z toczącymi się intensywnymi pracami nad programami nowej perspektywy finansowej 2021-2027 należy zwrócić szczególną uwagę na jakość i funkcjonowanie administracji odpowiedzialnej za wdrażanie programów oraz podjęcie istotnych uproszczeń i ułatwień systemowych, które wpłyną na efektywność wydatkowania środków publicznych i UE oraz chęć i łatwość korzystania z tych środków. W dalszym ciągu programy, procedury ich realizacji i harmonogramy ich realizacji nie są kompatybilne i synergiczne (zwłaszcza programy krajowe vs regionalne) oraz nie są dostosowane bardzo często do warunków biznesowych i realnych potrzeb i oczekiwań przedsiębiorców. Utrzymywane są ograniczenia, które nie wynikają z założeń programowych a z braku, bardzo często, zrozumienia czy porozumienia między instytucjami zarządzającymi programami. Ograniczenia programowe i słabości instytucjonalne mają wpływ na niski poziom realizacji i słabe tempo wykorzystania środków unii europejskiej z perspektywy finansowej 2014-2020, w szczególności w działaniach w Programie Operacyjnym Inteligentny Rozwój. Dotychczas, wykorzystano na poziomie kontraktacji 27,87 mld zł, co stanowi około 80%. Na poziomie płatności złożono wnioski o wartości 7,9 mld złotych, co stanowi 28% wartości programu i 28,4% wartości podpisanych umów.

Ubezpieczenia społeczne

DR WOJCIECH NAGEL

minister ds. ubezpieczeń społecznych Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Zastępca przewodniczącego Rady Nadzorczej ZUS oraz zespołu problemowego ds. ubezpieczeń społecznych Rady Dialogu Społecznego. Był dwukrotnie doradcą ministra pracy, szefem Funduszu Rehabilitacji oraz zastępcą szefa Krajowego Urzędu Pracy. Doktor nauk ekonomicznych o specjalizacji ubezpieczenia społeczne. Członek Konwentu BCC oraz ekspert BCC ds. ubezpieczeń społecznych i pracy.

☎ 601 329 181 ✉ wojciech.nagel@bcc.org.pl

WSKAZANIA dla rządu nowej kadencji

- 1. Odstąpienie od zmian, które spowodują osłabienie konkurencyjności polskiej gospodarki oraz mogą spowodować odpływ lub zmianę metody rozliczania wynagrodzenia za wykonywaną pracę (usługi).**

Do projektowanych, niekorzystnych dla przedsiębiorczości i kreatywnych firm oraz ich pracowników należy w szczególności zapowiadane zniesienie tzw. 30-krotności wpłat na ZUS. Zgodnym stanowiskiem pracodawców i reprezentacji związkowych był i jest sprzeciw wobec projektowanej zmiany. Nie należy jej wprowadzać.

Argumenty za utrzymaniem limitu tzw. 30-krotności wpłat do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych można sformułować następująco:

Poprzez zniesienie limitu, przedsiębiorcy i obywatele będą finansować deficytowy FUS, który otrzyma od nich przeciętnie dodatkowo 7,3 mld zł rocznie w okresie 10 lat. Uwzględniając obniżenie wpływów na rzecz PIT, do przychodów FUS uzyskane może być per saldo ok. 5,5 mld zł rocznie. Środki te będą finansować, poza systemową, bez kryterium dochodowego, tzw. 13. emeryturę. Podniesienie kosztów zatrudnienia dla firm o ponad 1 mld zł rocznie w najbliższych 10 lat obniży ich konkurencyjność.

Projektowana zmiana zniechęci wszystkie grupy pracownicze, w tym także najlepiej zarabiającą populację pracowników do oszczędzania w nowej formie Pracowniczych Planów Kapitałowych (PPK). Program PPK kierowany jest do ponad 11,5 mln osób zatrudnionych ogółem, w tym do ponad 8 mln osób zatrudnionych w sektorze przedsiębiorstw oraz około 2 mln osób z jednostek sektora finansów publicznych.

Projektowana zmiana pogorszy sytuację najbardziej kreatywnej, przedsiębiorczej grupy pracowniczej. Jej wdrożenie oznaczać będzie ograniczenie inicjatywy i przedsiębiorczości tej części Polaków, która stanowi awangardę każdej gospodarki. Projektowane zmiany mają objąć ok. 350 tys. pracowników, którzy należą do różnych sektorów, nie tylko w części korporacyjnej i budżetowej ale i w firmach wysokich technologii, innowacyjnej gospodarki i nowoczesnych usług.

Wzrost opodatkowania – osoby zarabiające około 2,1-krotność przeciętnego jak dotąd były objęte drugim progiem podatkowym w PIT. Projektowane zmiany obejmą tym progiem

osoby zarabiające już 1,8 krotność przeciętnego wynagrodzenia. Oznacza to pogłębienie tzw. klina podatkowego dla wyżej zarabiających.

Nie wycofanie się z projektowanej zmiany, może spowodować demotywację do udziału w PPK i zmianę formy zatrudnienia z etatowej na samozatrudnienie. To jest też istotny test na wiarygodność obietnic wobec przedsiębiorców, którzy byli przekonywani, iż zniesienie limitu – nie nastąpi.

2. Przeprowadzenie zmian w OFE, zgodnie z przedstawioną w 2019 r. koncepcją, z uwzględnieniem uwag zgłoszonych przez pracodawców.

Koncepcja zmian zawiera możliwość wyboru pomiędzy otrzymaniem środków z OFE na cele emerytalne – na prywatne konta emerytalne, a ich przekazaniem na wypłatę emerytury z ZUS. Uczestnicy OFE będą mieli wybór pomiędzy:

- domyślnym przekazaniem środków OFE na IKE, czyli operacji na kształt ich (środków) uwłaszczenia, a
- złożeniem stosownej deklaracji i wyborem ZUS. Środki będą przekazane wówczas z OFE do ZUS i zapisane na podstawowym koncie emerytalnym uczestnika w FUS.

Każdy z Otwartych Funduszy Emerytalnych zostanie przekształcony w Otwarty Fundusz Inwestycyjny, funkcjonujący na podstawie ustawy o funduszach inwestycyjnych. Będzie on nadzorowany przez KNF. Z kolei Powszechne Towarzystwo Emerytalne (PTE) zarządzające OFE zostanie przekształcone w Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych (TFI). Tym samym zachowana zostanie ciągłość zarządzania aktywami przez poszczególne towarzystwa.

Fundusze inwestycyjne zarządzające aktywami z OFE odnotują, zmniejszające się w układzie wieloletnim, minimalne progi zaangażowania w krajowe akcje. Proces ten będzie postępował w tempie blisko 2,5% rocznie, celem zabezpieczenia ryzyka tzw. nadpodaży akcji na GPW i co za tym idzie ich spadku wartości na koncie uczestnika. Korzystnym rozwiązaniem jest projektowana likwidacja tzw. suwaka. Całość składki 19,52% będzie wpływać na konto i subkonto w Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zaprojektowanie tzw. opłaty przekształceniowej w wysokości 15% wartości środków na rachunku OFE (2 raty po 7,5% w 2020 i 2021), która ma być przekazana do FUS wzbudziło kontrowersje. Od strony podatkowej – stawka zryczałtowana opłaty przekształceniowej 15% obiektywnie jest niższa od stawek 18% i 32% – w przypadku opodatkowania wypłaty emerytury z FUS. Wedle wyliczeń projektodawców, efektywne, średnie opodatkowanie wynosi około 15-16%. Zmiany w OFE zaoferują możliwość akumulowania dodatkowych oszczędności na IKE na rzecz ich przyszłej wypłaty bez podatku od zysków kapitałowych – wypłaty jednorazowej lub w ratach po osiągnięciu wieku emerytalnego. Wypłata ta, uwzględniając opłatę przekształceniową, wyniesie przeciętnie ok. 8,7 tys. zł na uczestnika. Stanowiąc to będzie ok. cztery przeciętne miesięczne świadczenia emerytalne i być może dla wielu osób będzie podstawą dodatkowego oszczędzania na przyszłość.

3. Utrzymanie zasady, iż wszystkie kluczowe regulacje dla ubezpieczeń społecznych są procedowane w Radzie Dialogu Społecznego.

Jest niezwykle istotnie, aby system emerytalny nie stał się elementem przetargu politycznego. Za potencjalnie niebezpieczne dla finansów publicznych należy uznać wprowadzanie poza systemowych regulacji, które wprowadzają, bez kryterium dochodowego, dodatkowych świadczeń emerytalnych. O ile zasadna jest polityka podwyższania najniższych świadczeń, aby zwalczać sferę ubóstwa u ludzi starszych, o tyle zasada „ekstra emerytury dla wszystkich” budzi zasadnicze zastrzeżenia. Podważa to kluczową zasadę, wprowadzoną reformą ubezpieczeń społecznych z 1999 r., czyli zasadę zdefiniowanej składki. Oznacza ona, iż świadczenie emerytalne jest pochodną zgromadzonych składek podczas lat pracy i oczekiwanej długości życia. Tę zasadę należy umacniać, ponieważ na niej zasadza się finansowa stabilność systemów emerytalnych krajów rozwiniętych.

Spółki Skarbu Państwa i prywatyzacja

DR GRAŻYNA MAGDZIAK

minister skarbu i prywatyzacji Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Ekspert z zakresu zagadnień prywatyzacyjnych, analizy finansowej przedsiębiorstw, rynku kapitałowego i restrukturyzacji. Doradca parlamentarny i doradca ekonomiczny wielu firm. Od 20 lat prezes jednej z najlepszych firm doradczych – BAA Polska. Stały członek Rady Dialogu Społecznego z ramienia przedsiębiorców. Jedna z założycielek BCC, członek Rady Organizatorów oraz Konwentu BCC.

☎ 22 562 33 43 ✉ grazyna.magdziak@bcc.org.pl

WSKAZANIA dla rządu nowej kadencji

- 1. Rekomendujemy by zaprzestać dalszej repolonizacji gospodarki, ponieważ proces ten generuje wysokie wydatki budżetowe i negatywnie oddziałuje na inne, niepaństwowe firmy, poważnie zakłócając konkurencyjność branżową. Opóźnia też restrukturyzację gospodarki, gdyż firmy państwowe nie podlegają tak dużej presji kosztowej i modernizacyjnej jak podmioty prywatne.**

W czasie kończącej się, czteroletniej kadencji rządu diametralnie zmieniło się podejście rządu do majątku Skarbu Państwa. Wstrzymano, a praktycznie zaniechano, prywatyzacji spółek, także tych, które nie mają znaczenia strategicznego dla gospodarki i uruchomiono proces odwrotny tzw. repolonizację, czyli wykup spółek od właścicieli prywatnych. Dotyczyło to zarówno dużych firm z takich branż jak bankowość, przemysł stoczniowy, energetyka, transport, media, zarządzanie specjalnymi strefami ekonomicznymi, jak i szeregu podmiotów średnich z innych dziedzin, w tym takich które nie mają szans na rozwój z racji posiadania przestarzałej technologii produkcji czy braku oferty spełniającej oczekiwania odbiorców. Były to dla gospodarki wydatki bardzo kosztowne, a większość przejmowanych spółek wymagała jeszcze dokapitalizowania.

Nie ma wiarygodnych informacji dotyczących potwierdzenia ekonomicznej zasadności takich przedsięwzięć, ale sądzić można, iż wiele z nich nie było umotywowane względami efektywnościowymi tylko miało propagandowy lub ideologiczny charakter.

Firmy te były bowiem sprzedawane przez właścicieli prywatnych z racji niesatysfakcjonujących wyników finansowych lub przewidywanego pogarszania się koniunktury w branży. Nowy, państwowy właściciel, musiałby więc działać z ponadstandardową sprawnością by wartość wydatków poniesionych na ich zakup i dokapitalizowanie mogła uzyskać zadowalający zwrot z inwestycji, a wiadomo że Skarb Państwa nie jest dobrym zarządcą.

- 2. Rekomendujemy znaczne uelastycznienie sposobu zarządzania spółkami państwowymi i zaprzestaniem częstych zmian zarządów.**

Sposób zarządzania spółkami Skarbu Państwa był zawsze zbiurokratyzowany i nastawiony przede wszystkim na kontrolowanie i dyscyplinowanie poczynań zarządów. Wejście w życie w 2016 r. *Ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym* i kolejne nowelizacje tej Ustawy pogłębiły ten stan i sprawiły, że zakres działania

kierownictwa firm państwowych praktycznie ograniczył się tylko do podejmowania bieżących decyzji operacyjnych o niewielkim wymiarze finansowym i to po uciążliwych uzgodnieniach i zgodnie z procedurą zatwierdzoną w regulaminach wewnętrznych. Zarządy firm państwowych nie mogą ominąć tych przepisów nawet w nagłych, nieprzewidzianych sytuacjach, biorąc na siebie pełną odpowiedzialność za działania takie jak np. dzierżawa czy sprzedaż majątku, zaciągnięcie lub spłata zobowiązań, lub zakup koniecznych urządzeń. Może jedynie wystąpić do organów korporacyjnych z odpowiednim wnioskiem, wymagającym licznych uzasadnień. System ten doprowadził do przyjmowania przez menadżerów postaw biernych i wykonawczych o krótkim horyzoncie czasowym, zwłaszcza że bardzo częste zmiany zarządów w spółkach państwowych nie pozwalają nowym prezesom na dobre rozpoznanie problemów firmy i zbudowanie zasadnych rynkowo, długookresowych strategii rozwoju.

Tak funkcjonujące przepisy uznajemy za bardzo szkodliwe dla funkcjonowania spółek państwowych. Ograniczają one bowiem inwestycje, a zatem rozwój firm i nie sprzyjają wprowadzaniu innowacyjnych i modernizujących przedsięwzięć, ponieważ te zawsze zawierają większy element ryzyka niż działania standardowe.

3. Pilne odpolitycznienie działalności operacyjnej firm państwowych i budowanie scenariuszy kryzysowych dla wszystkich strategicznych dla gospodarki spółek państwowych.

Mimo przewidywanego nadejścia kryzysu gospodarczego prognozy dla polskiej gospodarki są jeszcze korzystne. W wielu branżach przedsiębiorcy odczuli już jednak spadek popytu i zmuszeni zostali do rezygnacji z uruchomienia inwestycji rozwojowych lub nawet do ograniczenia skali działalności np. w hutnictwie, przemyśle motoryzacyjnym, tekstylnym czy w obszarze usług logistyczno-magazynowych. Sygnały jakie płyną z rządu do firm sektora państwowego, w tym do kluczowych dla gospodarki spółek energetycznych, chemicznych, bankowych, ubezpieczeniowych, surowcowych i przewozowo-transportowych są jednak optymistyczne i bardzo uspakajające.

Ponadto, spółki te w dalszym ciągu zmuszane są do finansowania przedsięwzięć zupełnie nie związanych z profilem swojej działalności, często przedsięwzięć wręcz propagandowych lub uwarunkowanych politycznie, podczas gdy powinny one kumulować środki pieniężne na przeciwdziałanie skutkom nadciągającej dekonunktury. Podmioty te nie budują też strategii kryzysowych i nie są przygotowane na wystąpienie problemów ze sprzedażą, a to one – pośrednio – wpływają na otoczenie biznesowe wszystkich pozostałych działających w kraju podmiotów gospodarczych. Wobec tego, wywołana kryzysem zapaść w ich działalności pogłębi problemy występujące na rynkach branżowych. Problem ten Gospodarczy Gabinet Cieni BCC podejmował już kilkakrotnie we wcześniejszych rekomendacjach.

DR ŁUKASZ BERNATOWICZ
minister infrastruktury

Dr nauk prawnych, radca prawny z wieloletnim doświadczeniem w zakresie prawa cywilnego i handlowego, ze szczególnym uwzględnieniem transakcji związanych z nabywaniem nieruchomości i finansowaniem ich nabycia, fuzjami oraz przejęciem spółek. Arbiter w Sądzie Arbitrażowym przy Krajowej Izbie Gospodarczej w Warszawie z zakresu prawa spółek, prawa finansowego, prawa budowlanego, projektów infrastrukturalnych, szeroko pojętych umów handlowych oraz prawa nieruchomości.

☎ 502 066 619 ✉ lukasz.bernatowicz@bcc.org.pl

WSKAZANIA dla rządu nowej kadencji

- 1. Branża infrastrukturalna cierpi na nieustanny brak rąk do pracy. W związku z tym, konieczne jest poszerzenie listy państw, z których pracodawcy mogą pozyskiwać pracowników na uproszczonych zasadach, możliwość wydłużenia okresu legalnej pracy cudzoziemca w Polsce i urzędowe przyspieszenie legalizacji ich pracy.**

Obecnie występuje stale rosnący brak rąk do pracy, zauważalny w szczególności w sektorze produkcji, budownictwa i usług. Z raportu Najwyższej Izby Kontroli wynika, że w ciągu ostatnich czterech lat średni czas legalizacji pobytu cudzoziemca w Polsce wydłużył się ponad trzykrotnie: z 64 do 206 dni.

Niezbędne są zmiany w prawie i wydłużenie legalnego okresu zatrudnienia cudzoziemca sprowadzonego do Polski na uproszczonych zasadach z obecnych 6 do 12, a nawet 18 miesięcy. Należy zrezygnować z obowiązku dołączania do wniosku o zezwolenie na pracę typu A tzw. testu rynku pracy, gdy cudzoziemiec przepracował co najmniej trzy miesiące u jednego pracodawcy. Z przepisów powinien zniknąć też obowiązek uzyskania nowego zezwolenia na pracę cudzoziemca wtedy, gdy tylko zmienia on stanowisko u tego samego pracodawcy. Powinna powstać również lista zawodów oraz rozszerzona lista państw (chodzi tu o państwa azjatyckie, np. Indie i Bangladesz), których obywatele mogą pracować w Polsce na podstawie oświadczenia.

Należy wdrożyć nowoczesny system informatyczny, który w jednolity dla całej Polski sposób pozwoli na składanie i procesowanie wniosków o pobyt czasowy, stały, rezydenta długoterminowego UE i obywatela UE w formie elektronicznej.

- 2. Usprawnienie przetargów i waloryzacja kontraktów realizowanych w ramach Prawa zamówień publicznych.**

Według badań Ministerstwa Przedsiębiorczości i Technologii, autora projektu, usprawnienie przetargów może przynieść zamawiającym – instytucjom rządowym, samorządowym i szerzej: sektorowi publicznemu – 30 proc. oszczędności obecnych wydatków.

Nowa ustawa ma wejść w życie dopiero w 2021 r. Tymczasem podjęcie działań jest niezbędne już dzisiaj. Według ostatnich danych prawie 2 mld zł zamierza pożyczyć rząd, aby opłacić dodatkowe wydatki na dokończenie zerwanych w tym roku kontraktów na nowe autostrady i drogi ekspresowe.

Ministerstwo Infrastruktury podało, że planowany wzrost wydatków na realizację rządowego programu drogowego wynika z konieczności aktualizacji wydatków „ze szczególnym uwzględnieniem wzrostu wartości inwestycji, dla których inwestor (Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad) odstąpił od umowy z wykonawcą”.

łącznie około 1,8 mld zł. A pieniądze te rządowy Krajowy Fundusz Drogowy ma pożyczyć, emitując obligacje i zaciągając nowe kredyty w Europejskim Banku Inwestycyjnym.

Należy podkreślić, że dla części inwestycji wsparcie z obecnego budżetu UE będzie już niemożliwe. GDDKiA podpisuje bowiem dopiero umowy na przygotowanie tzw. koncepcji programowej, czyli wstępnych dokumentów do przygotowania inwestycji.

Jednocześnie wciąż brakuje możliwości waloryzacji kontraktów realizowanych w ramach Pzp. Wśród głównych problemów przedsiębiorcy wymieniają wzrost kosztów wyrobów budowlanych i innych materiałów niezbędnych do realizacji inwestycji oraz wzrost kosztów świadczenia usług, kosztów pracy oraz niedobór pracowników.

Jednak najpoważniejszym problemem, którego skala jest już na tyle duża, że zagraża zarówno funkcjonowaniu przedsiębiorców, jak też pomyślnej realizacji inwestycji drogowych i kolejowych, jest brak efektywnych klauzul waloryzacyjnych w umowach zawartych między zamawiającymi a wykonawcami. Grozi to falą bankructw przedsiębiorców, zwolnieniami grupowymi pracowników i odstąpieniem od realizacji kontraktów. Jeśli do tego dojdzie, błyskawicznie odczuje to cała gospodarka – budownictwo uznawane jest za barometr wzrostu gospodarczego. Od jednego miejsca pracy w sektorze budowlanym zależy kilka miejsc pracy w transporcie, produkcji przemysłowej czy w handlu.

Konieczne jest podjęcie przez rząd działań w zakresie:

- inicjatywy na rzecz poprawy sytuacji na rynku zamówień publicznych w związku z sygnalizowanymi przez rynek trudnościami w realizacji inwestycji o długim okresie wykonania w oparciu o już zawarte umowy o zamówienie publiczne,
- podania szacunkowych kosztów waloryzacji umów w związku z oszacowanym przez rząd ryzykiem niewykonania tych umów wskutek ich wypowiedzenia przez wykonawców i konieczności dokończenia realizacji zamówień przez nowych wykonawców lub ryzykiem ich wypowiedzenia,
- wdrożenie rozwiązań opartych o obowiązujące przepisy prawa, które umożliwią zamawiającym w sposób bezsporny przeprowadzenie zmiany istniejących umów na realizację inwestycji o długoterminowym okresie wykonania w związku ze zmianą kosztów wyrobów budowlanych i dostaw tych wyrobów,
- wypracowanie systemowych rozwiązań, w tym mechanizmu waloryzacyjnego w oparciu o dane statystyki publicznej, zapewniających ich stosowanie przez zamawiających, w związku ze zmianą cen, kosztów wyrobów budowlanych i dostaw tych wyrobów w zakresie, w którym ich zmiana nie mogła być do przewidzenia przez strony zawierające umowy. Taka formuła powinna zostać włączona docelowo do nowego Prawa zamówień publicznych.

3. Wstrzymanie prac nad szkodliwą nowelizacją ustawy deweloperskiej.

W praktyce szacuje się, że w ponad 90% przypadków, deweloperzy korzystają z otwartego rachunku powierniczego bez dodatkowego zabezpieczenia (jest to rozwiązanie generujące najniższe koszty). Ich likwidacja i wprowadzenie jedynie zamkniętych rachunków powierniczych spowoduje, że środki zgromadzone na rachunkach zostaną uwolnione dopiero po zakończeniu inwestycji. Koszty inwestycji będą musiały wzrosnąć. Odbije się to naturalnie na nabywcach. Rozwiązanie to, które ma rzekomo chronić środki nabywców przed niemożliwością ich wypłacenia w przypadku upadłości dewelopera, zakłada jednak, że upadłość nie dotknie banku. Jak pokazała praktyka, założenie takie jest błędne (upadłość SKOK, w których prowadzone były zamknięte rachunki powiernicze).

Kwoty zgromadzone na rachunku pozostają teoretycznie w wysokości wpłaconej przez nabywców. Gdyby jednak bank nie był w stanie ich wypłacić, nabywcy, zgodnie z projektem nowelizacji, otrzymają zwrot wpłaconych przez siebie środków od Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, nie więcej jednak niż limit gwarancyjny. Limit wynosi równowartość 100.000,00 euro na deponenta, co oznacza po pierwsze, że kupujący mieszkania powyżej tej kwoty nie będą w pełni chronieni (ceny mieszkań 3-pokojowych i większych znacząco przekraczają ten limit), a po drugie, że jeżeli w tym samym banku nabywca posiada także swoje oszczędności (lokaty, środki na rachunkach oszczędnościowych), limit obejmie sumę wszystkich środków na deponenta, a więc zarówno tych będących w dyspozycji nabywcy, jak i tych wpłaconych na rachunek powierniczy.

ANNA JANCZEWSKA

minister ds. systemu ochrony zdrowia Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Prezes firmy Medim. W latach 2008-2014 prezes Polskiej Izby Wyrobów Medycznych POLMED. W latach 2014-2017 wiceprezes POLMED. Od 2016 roku jest członkiem Rady do Spraw Zdrowia Publicznego przy Ministrze Zdrowia. Członek kapituły konkursu: Menedżer i Lider Roku w Ochronie Zdrowia – Termedia. W latach 2004–2008 członek Rady Zamówień Publicznych przy prezesie Urzędu Zamówień Publicznych W 1991 r. uzyskała tytuł Pierwszej Damy Biznesu, a 1997 r. tytuł Businesswoman. Ekspert BCC ds. ochrony zdrowia. Założycielka Polskiego Stowarzyszenia Właścielek Firm.

☎ 602 335 003, 600 916 626 ✉ anna.janczewska@bcc.org.pl

WSKAZANIA dla rządu nowej kadencji

- 1. Nadanie ochronie zdrowia i rozwiązaniu jej nabrzmiałych problemów najważniejszego priorytetu w państwie, uznania wydatków na ochronę zdrowia jako inwestycji (a nie kosztu) i jako koła zamachowego całej gospodarki.**

Dotychczas taki priorytet był tylko niestety deklaracją kilku rządów i nie znajdował odzwierciedlenia w rzeczywistości. Działania te powinny wynikać z wcześniej przyjętej ponadpartyjnej wizji i strategii dla ochrony zdrowia. Jak pokazują badania, nadania takiego najwyższego priorytetu oczekują obywatele, wśród których aż 73% określa stan polskiej ochrony zdrowia jako fatalny lub zły.

- 2. Powołanie ponadpartyjnej, reprezentującej wszystkich interesariuszy ochrony zdrowia Narodowej Rady Zdrowia Publicznego. Utworzenie wspólnego Ministerstwa Zdrowia i Polityki Społecznej oraz ustanowienie jego ministra w randze wicepremiera.**

Dawałoby to szansę na urzeczywistnienie najwyższego priorytetu dla ochrony zdrowia w naszym państwie. Narodowa Rada Zdrowia Publicznego powinna następnie przygotować dokument wizji i strategii krótko- i długookresowej z określeniem niezbędnych środków finansowych do jej realizacji. Sporo na ten temat toczono dyskusji i przygotowano rekomendacji, jednak do tej pory nie powstał ponadpartyjny, oparty o konsensus dokument z mocą sprawczą. Ponieważ realizacja wizji i strategii powinna się rozciągać na kadencje kolejnych rządów, fundamentalną kwestią powinno być oddzielenie partyjnych sporów od obszaru zdrowia i nie przypisywania im jakichkolwiek barw partyjnych. Najnowszy raport Komisji Europejskiej dotyczący funduszy unijnych na lata 2020-2027 wskazuje jako podstawową rekomendację stworzenie takiej wizji i strategii systemu ochrony zdrowia z katalogiem celów w określonych w horyzontach czasowych oraz dostateczny i wyczerpujący katalog środków, narzędzi i instrumentów, jakie są niezbędne do materializacji ustalonej wizji i strategii.

3. Pilne podjęcie decyzji w sprawie rozwiązania ciągle narastającego problemu zadłużenia ochrony zdrowia i ujawnienie przez NFZ jego rzeczywistego aktualnego poziomu.

Szacunkowe zobowiązania szpitali ogółem określa się na koniec I kwartału bieżącego roku na 17,3 mld zł, a zobowiązania wymagalne na 2,2 mld zł. Na przestrzeni ostatnich 10 lat są to największe zobowiązania i co gorsza dynamika ich stale rośnie. Taka sytuacja w istotny sposób wpływa na jeszcze większe pogorszenie dostępności pacjentów do świadczeń opieki zdrowotnej.

Co też bardzo istotne, długi szpitali uderzają bezpośrednio w przedsiębiorców, będących dostawcami usług, towarów i sprzętu do szpitali. To przedsiębiorcy, między innymi kredytują to zadłużenie, stojąc w kolejkach po swoje należności i pogarszając w ten sposób swoją sytuację finansową i warunki pracy swoich pracowników.

Gospodarczy Gabinet Cieni BCC już teraz apeluje do nowego rządu o jak najszybsze przedstawienie koncepcji rozwiązania problemu zwiększającego się zadłużenia ochrony zdrowia.

RYSZARD KALISZ

minister ds. prawa gospodarczego w Gospodarczym Gabinetcie Cieni BCC

W latach 1987 – 2007 wykonywał zawód adwokata. Ekspert w obradach „ Okrągłego Stołu” (1989), zastępca Przewodniczącego Trybunału Stanu (1993-1995), współtwórca przepisów Konstytucji RP z 2 kwietnia 1997 r., Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP (1997-2000), Szef Kancelarii Prezydenta (1998-2000), Członek Rady Bezpieczeństwa Narodowego (2000-2005), Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji RP (2004-2005). Poseł na Sejm IV, VI i VII kadencji (2001-2015).

☎ 601 884 411 ✉ ryszard.kalisz@bcc.org.pl

WSKAZANIA dla rządu nowej kadencji

1. Obniżka stawki VAT.

Opodatkowanie VAT-em w Polsce jest regresywne. Oznacza to, że relatywnie więcej tego podatku płacą biedniejsze gospodarstwa domowe niż te bogatsze. Dla znaczącej części społeczeństwa może to być zauważalne obciążenie. Kowalscy wolą obniżkę VAT bardziej od obniżki PIT – wynika z sondażu IBriS dla DGP. W sondażach faworytem jest obniżka podstawowej stawki PIT z 18 do 17 proc. Na drugim miejscu ankietowani wymieniają PIT zero dla młodych. Dopiero na trzecim są wyższe koszty uzyskania przychodu, choć dla wielu podatników to większa korzyść niż obniżka PIT. Na podstawie wyników sondażu IbriS dla DGP można stworzyć mapę oczekiwań, jakie wobec systemu podatkowego ma polski podatnik. Na przykład więcej punktów zebrały ten, kto obniżyłby VAT od tego, kto zdecydowałby się na obniżkę PIT. Dla niemal 50 proc. ankietowanych obniżka tego pierwszego podatku byłaby ważniejsza. Na PIT wskazało niespełna 34 proc. ankietowanych.

2. Odejście od kosztownych dla budżetu propozycji wyborczych.

Cały program „piątka Kaczyńskiego” ma kosztować ok. 39-42 mld zł, podaje PAP. Za kosztowne obietnice wyborcze, jeśli byłyby one realizowane, zapłacą przede wszystkim mali oraz średni przedsiębiorcy. Przede wszystkim chodzi o dwa punkty tzw. piątki Kaczyńskiego: brak podatku dla pracowników do 26. roku życia oraz obniżenie PIT-u pracowniczego. Te propozycje, w połączeniu z kontynuacją programu 500 plus w obecnej formie i tzw. trzynastek, mogą przynieść w niedalekiej przyszłości fatalne skutki dla przedsiębiorczych, ciężko pracujących Polaków posiadających małe przedsiębiorstwa.

3. Oczekujemy od przyszłego rządu niekontynuowania horrendalnej podwyżki składek ZUS.

Rada Ministrów przyjęła założenia do projektu budżetu państwa na 2020 rok i propozycję średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz informację o prognozowanych wielkościach makroekonomicznych stanowiących podstawę do opracowania projektu ustawy budżetowej na przyszły rok. Przedsiębiorcy opłacający pełne składki ZUS zapłacą o 94,49 zł miesięcznie więcej tylko na ubezpieczenie społeczne. Do tego trzeba doliczyć jeszcze wzrost składki zdrowotnej, której na tę chwilę nie możemy jeszcze dokładnie obliczyć, gdyż jej podstawa będzie znana dopiero w połowie stycznia 2020 roku. Jednak patrząc na ubiegłoroczną podwyżkę o 22,38 zł (z 319,94 zł w 2018 roku do obecnych 342,32 zł w 2019 roku), można spodziewać się, że składka zdrowotna w 2020 roku wyniesie ok. 370-380 zł miesięcznie (szacunkowa wartość). To daje ok. 130 zł miesięcznie więcej w 2020 roku na pełne składki ZUS (społeczne i zdrowotne) niż obecnie.

System stanowienia prawa

WITOLD MICHAŁEK

minister ds. procesu stanowienia prawa Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Członek i współzałożyciel Stowarzyszenia Profesjonalnych Lobbystów w Polsce. Współwłaściciel firmy lobbingsowej i doradczej UNILOB. Koordynator i konsultant w wielu międzynarodowych projektach, mających na celu pomoc we wprowadzaniu regulacji i instytucji gospodarki rynkowej w krajach Europy Środk.-Wsch., Azji i Afryki, finansowanych przez USAID, UE oraz rząd Wielkiej Brytanii. Ekspert BCC ds. gospodarki, legislacji i lobbingu.

☎ 605 426 959 ✉ witold.michalek@bcc.org.pl

WSKAZANIA dla rządu nowej kadencji

W nadchodzącej kadencji Parlamentu, nowy rząd RP, w obszarze procedur stanowienia prawa, powinien skoncentrować się nad następującymi zmianami:

- 1. Powrotem do niewybiórczego przestrzegania Konstytucji RP i wynikających z niej zasad legalizmu w działalności władz publicznych** oraz zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa, a także poszanowania prawa udziału obywateli i ich organizacji w procesie stanowienia prawa oraz dostępu do informacji publicznej w tym procesie, zarówno w fazie rządowej jak i parlamentarnej.
- 2. Wzmocnieniem systemu programowania prac legislacyjnych rządu i urealnieniem jego stosowania**, jako pierwszego obligatoryjnego etapu prac nad rządowym projektem ustawy. Konsekwentne planowanie działalności legislacyjnej zapobiega bowiem powstawaniu licznych, resortowych nowelizacji jednej ustawy.
- 3. Przywróceniem obowiązku poprzedzania projektu ustawy opracowaniem**, skonsultowaniem i przyjęciem przez Radę Ministrów lub co najmniej komitet Stały RM jej założeń,
- 4. Włączeniem Rady Legislacyjnej**, jako rządowego apolitycznego ciała eksperckiego doradzającego w sprawach legislacji, **do prac nad regulacjami o znaczeniu ustrojowym, istotnym znaczeniu dla gospodarki, a także regulacji kodeksowych.**
- 5. Stworzeniem ustawowego uregulowania procesu tworzenia prawa, w tym ustawowej gwarancji partycypacji obywateli** w procesie stanowienia prawa poprzez ich udział w otwartych konsultacjach publicznych. W obowiązującym stanie prawnym uchwałą Rady Ministrów, Sejmu czy Senatu można z dnia na dzień gruntownie przemodelować proces prac nad projektami ustaw, nadać lub pozbawić obywateli znaczenia w tym procesie.
- 6. Przeciwdziałaniem negatywnemu zjawisku tzw. „resortowych projektów poselskich”**, gdy projekt ustawy opracowany jest przez rząd lub jeden z resortów i wnoszony następnie jako inicjatywa poselska.

Priorytety zostały przygotowane w wyniku współpracy ekspertów Gospodarczego Gabinetu Cieni Business Centre Club z Obywatelskim Forum Legislacji.

RYSZARD PAZDAN

minister środowiska Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Uczestnik prac i członek Komitetu Monitorującego Programy Operacyjne nowej perspektywy finansowej 2014-2020, członek szeregu polskich i zagranicznych stowarzyszeń zawodowych, m.in. Polskiego Forum Akademicko-Gospodarczego, Air & Waste Management Association. Założyciel i prezes firmy ATMOTERM SA. Autor wielu publikacji i ekspertyz dotyczących m.in. gospodarki cyrkulacyjnej, zmian klimatu, emisji zanieczyszczeń, oddziaływań na środowisko, zarządzania informacjami środowiskowymi. Ekspert BCC ds. polityki środowiskowej państwa.

☎ 661 426 679 ✉ ryszard.pazdan@bcc.org.pl

WSKAZANIA dla rządu nowej kadencji

Polska jest jednym z najbardziej zanieczyszczonych krajów europejskich i to we wszystkich komponentach. Powietrze zagraża zdrowiu i życiu mieszkańców. Składowanie niepotrzebnych odpadów i poziom szarej strefy w tym obszarze są wielokrotnie wyższe niż w innych cywilizacyjnie rozwiniętych krajach. Gospodarka wodna charakteryzuje się szczególnie niskim stopniem retencji, co oprócz perturbacji w zaopatrzeniu w wodę, uzależnia nas od przypadkowych zjawisk meteorologicznych. Od kilku lat wzrasta poziom emisji CO₂, co stawia nas, w przeliczeniu na PKB, na jednym z ostatnich miejsc w Europie. Choć od dziesięcioleci słyszymy szczytne hasła ochrony środowiska, zaniedbania, do których przyczyniły się praktycznie wszystkie powojenne administracje rządowe wymagają nadzwyczajnych działań. Każda zmiana rządu jest nadzieją na poprawę tych działań, dlatego Gospodarczy Gabinet Cieni BCC rekomenduje:

- 1. Zreformowanie zarządzania jakością powietrza – przede wszystkim zintegrowanie samorządowych działań naprawczych wynikających z prawa europejskiego z rządowymi działaniami naprawczymi pn. „czyste powietrze”.**

Dysonans w tym zakresie skutkuje marnymi rezultatami i nie tworzy perspektyw w deklarowanym przez rząd rozwiązaniu tego problemu w najbliższej dekadzie. W obecnej sytuacji, w przypadku stwierdzenia złego stanu powietrza, za działania naprawcze odpowiedzialna jest wojewódzka administracja samorządowa, która w postaci prawa lokalnego ustala plan działań z sankcjami karnymi wynikający z programu ochrony powietrza zgodnie z ustawodawstwem europejskim. Z uwagi na poważne ograniczenia finansowe, stopień realizacji tych działań jest dalece niewystarczający. Stan ten spowodował wysokie niezadowolenie społeczne. Rząd w odpowiedzi utworzył zupełnie odrębny i konkurencyjny program pn. „Czyste Powietrze” z planowanym finansowaniem ok. 104 mld zł na najbliższą dekadę. Niestety, rządowy program nie opiera się na tych samych co samorządowe prognozach i nie posiada żadnej oceny skutków realizowanych działań, co z zasady skazuje go na niepowodzenie. Stopień zaawansowania tego programu jest tak niski, że spowodował interwencje pozarządowych organizacji ekologicznych oraz Komisji Europejskiej z uwagi na wsparcie środkami unijnymi.

- 2. Odpolitycznienie struktur środowiskowych, które z natury rzeczy mają charakter cywilny i utworzenie ośrodków operacyjnych realizujących długofalowe i zintegrowane działania w imieniu państwa. Utworzenie niezależnej od rządu agencji środowiskowej.**
- 3. Wsparcie finansowe (grantowe) niezależnych politycznie, opiniotwórczych ośrodków akademicko-gospodarczych szczególnie w zakresie problemów środowiskowych.**

Spółdzielczość

DR INŻ. MIECZYŚLAW GRODZKI

minister ds. spółdzielczości Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

Rzecznik budowlany GINB, rzeczoznawca majątkowy ds. nieruchomości, lustrator spółdzielczy, Prezes zarządu Krajowej Rady Spółdzielczej, zastępca przewodniczącego RN Związku Rewizyjnego Banków Spółdzielczych im. Franciszka Stefczyka, z-ca przewodniczącego Rady Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Prowadzi własną firmę – Przedsiębiorstwo Budowlane GROMAR. Za swoją działalność został odznaczony Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi. Przewodniczący Komisji Spółdzielczej BCC.

☎ 514 090 080 ✉ mieczyslaw.grodzki@bcc.org.pl

WSKAZANIA dla rządu nowej kadencji

1. Funkcjonowanie spółdzielni mieszkaniowych w nowych uwarunkowaniach prawnych.

Ustawa o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów

Dla prawidłowego funkcjonowania spółdzielni mieszkaniowych potrzebne jest opracowanie i opublikowanie wykładni stosowania przepisów znowelizowanej ustawy o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów. Brak jednoznacznej interpretacji właściwego stosowania przepisów znowelizowanej ustawy powoduje powstawanie opóźnień w szczególności w sektorze budownictwa oraz utrudnienia w działalności spółdzielni mieszkaniowych.

Ustawa z 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych

Obowiązujący obecnie przepis ustawy umożliwiający reprezentowanie członków spółdzielni przez pełnomocników, bez żadnych ograniczeń liczby reprezentacji w ogólnej liczbie członków spółdzielni, w skrajnych przypadkach może doprowadzić do braku rzeczywistych członków na Walnym Zgromadzeniu Członków Spółdzielni. W wielu przypadkach nie ma możliwości zweryfikowania pełnomocnictwa, tj. czy faktycznie członek spółdzielni udzielił takowego danej osobie. W praktyce, prowadzi to do podejmowania uchwał odnoszących się do działalności spółdzielni i jej organów przez osoby, które w momencie podejmowania decyzji nie zostały zweryfikowane. Potrzebne jest ujednoczenie zasad reprezentacji członków we wszystkich branżach spółdzielczych – przywrócenie zasad obowiązujących powszechnie w spółdzielczości.

2. Uproszczenie krajowych procedur przy uznawaniu organizacji producentów (OP) w rolnictwie, będących dużą barierą w ich tworzeniu oraz upowszechnienie procesu powstawania OP.

Potrzebne jest uproszczenie krajowych procedur uznawania organizacji producentów, uruchomienie wsparcia przewidzianego w PROW 2014-2020 na tworzenie organizacji producentów (do 100 tys. euro rocznie przez 5 lat) oraz upowszechnienie procesu powstawania OP. Komisja Europejska wraz z MRiRW projektuje główne wsparcie rynkowe w ramach WPR po 2020 roku, w tym interwencje sektorowe i wsparcie

inwestycji, dla uznanych OP w rozumieniu Rozporządzenia PEiR (UE) nr 1308/2013 z 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych m.in. zboża, wieprzowina, wołowina i cielęcina, mleko i przetwory mleczne, baranina i kozina, produkty pszczele – szczegółowy wykaz produktów określa Załącznik I do tego rozporządzenia (vide prezentacja MRiRW z konferencji w dniach 23.01. oraz 28.05.2019 r. nt. WPR po 2020 r. i Rozwoju współpracy rolników). W Polsce poza organizacjami producentów w sektorze owoców i warzyw, organizacje producentów w rozumieniu ww. rozporządzenia nie występują. Aby móc konkurować na jednolitym rynku wewnętrznym UE, powinny one funkcjonować w naszym kraju powszechnie. Członkami OP mogą być osoby fizyczne lub prawne, z zachowaniem 80-procentowego udziału producentów rolnych w liczbie członków organizacji. Otwiera to drogę do uczestnictwa w OP podmiotów nie będących producentami rolnymi, posiadających np. możliwości magazynowe, przechowalnicze, inne usługowe, związane z obrotem, konfekcjonowaniem, itd. produktów rolnych.

3. Wzmocnienie polskiego sektora bankowego poprzez wprowadzenie zachęt do zwiększania kapitałów z wypracowanych dochodów banków.

Potrzebne jest wzmocnienie kapitałowe polskich banków. Mogłoby ono następować poprzez wprowadzenie systemu umożliwiającego zwiększenie kapitałów banku z wypracowanego dochodu, przy jednoczesnym zwolnieniu z podatku. Polski sektor bankowy, w szczególności banki spółdzielcze, muszą konkurować z innymi, często dużo większymi bankami zagranicznymi, na otwartym rynku. Ciągłe zwiększane wymagania wobec banków powodują, że szczególnie banki spółdzielcze, działające zazwyczaj na niewielką skalę, lokalnie, mają coraz trudniejsze warunki prowadzenia działalności.

Potwierdzają to dane rynkowe. Na koniec I kwartału 2019 roku struktura sektora bankowego w Polsce, mierzona wielkością sumy bilansowej w zł przedstawiała się następująco: (1) banki komercyjne – 1 762,4 mld, (2) banki spółdzielcze – 140,7 mld, (3) oddziały kredytowe banków zagranicznych – 60,8 mld i (4) skok-i 9,5 mld. Jednocześnie, udział kapitału polskiego w zarządzaniu aktywami sektora bankowego wynosił 53,5% (w tym bezpośrednio lub pośrednio Skarbu Państwa – 40,8%).

Sektorowi bankowemu przychodzi działać w niekorzystnym dla niego otoczeniu makroekonomicznym, cechującym się m.in. niskim poziomem stóp procentowych. Na tym tle, w szczególnie niekorzystnej sytuacji pozostaje sektor spółdzielczy. Jego rozdrobniona skala działania oraz wymogi regulacyjne i kapitałowe powodują duży spadek jego efektywności, a tym samym konkurencyjności w stosunku do banków komercyjnych (w tym w 40,8 % pozostających w gestii SP). Potencjalne upadłości jednostek spółdzielczych mogą powodować, że koszty kwot gwarantowanych zgromadzonych tam depozytów pokrywać będzie BFG, na rzecz którego w zasadniczej części opłaty na ten cel wnoszą banki komercyjne (w tym z udziałem SP).

Aby ograniczyć skalę tego niekorzystnego zjawiska, oba zrzeszenia banków spółdzielczych powołały spółdzielcze systemy ochrony, które gwarantują ich płynność finansową, a wspólne mechanizmy oceny ryzyka i potencjalnej naprawy gospodarki

finansowej każdego zrzeszonego tam banku spółdzielczego w sposób zasadniczy stabilizują finansowo cały sektor banków spółdzielczych. Doceniając wysiłek banków spółdzielczych, państwo w swojej polityce gospodarczej powinno wspierać ten sektor, który w stu procentach jest własnością rodzimego, lokalnego kapitału (choćby wpływając na ograniczenie agresywnej konkurencji banków komercyjnych, w których dominuje SP).

Istotnym jest również, aby w obszarze rozwiązań prawnych i regulacyjnych normujących działalność sektora bankowego stosować właściwą miarę tzw. zasady adekwatności w odniesieniu do banków spółdzielczych (rozwiązania dostosowane do skali działania, struktury organizacyjnej i podejmowanego ryzyka). Takie działania umocnią sektor spółdzielczy, który powinien mieć zasadniczy wpływ na rozwój społeczno-gospodarczy Polski lokalnej.

Przemysł obronny

GEN. LEON KOMORNICKI

minister ds. przemysłu obronnego Gospodarczego Gabinetu Cieni BCC

General dywizji Wojska Polskiego w stanie spoczynku. Od 1968 r. do 1998 r. żołnierz zawodowy WP. Od 1991 prezes Fundacji Poległym i Pomordowanym na Wschodzie. Przedsiębiorca i właściciel firmy doradczej. Członek Stowarzyszenia Euro-Atlantyckiego. Ekspert spraw wewnętrznych i administracji. Członek Łoży Założycieli i Rady Organizatorów BCC.

☎ 723 970 632 ✉ leon.komornicki@bcc.org.pl

WSKAZANIA dla rządu nowej kadencji

Przedsiębiorcy polskiego przemysłu obronnego oczekują od rządu nowej kadencji:

1. Powołania Agencji Uzbrojenia w celu:

- a) koordynacji współpracy polskiego przemysłu obronnego z Wojskiem Polskim i zwiększenia jej efektywności w zakresie wydatkowania pieniędzy przewidzianych na Program Technicznej Modernizacji SZRP oraz na badania i rozwój,
- b) nawiązania efektywnej współpracy polskiego przemysłu obronnego z firmami USA i Europy Zachodniej w zakresie współpracy nad nowym uzbrojeniem i wyposażeniem wojsk (wspólne programy) i w zakresie pozyskiwania środków finansowych z Europejskiego Funduszu Obrony.

2. W praktyce zakupowej Ministerstwa Obrony Narodowej w zakresie sprzętu i uzbrojenia za granicą, należy wykluczyć takie zakupy, które nie przynoszą naszemu przemysłowi obronemu żadnych korzyści, a przede wszystkim nie gwarantują pozyskania i dostępu do nowych technologii.

3. W państwowym przemyśle obronnym, w szczególności w Polskiej Grupie Zbrojeniowej należy zdecydowanie poprawić politykę kadrową na kierowniczych stanowiskach w zakresie doboru kadr oraz zagwarantować ich stabilność.

4. Wyeliminowania zjawisk dyskryminowania prywatnych przedsiębiorstw polskiego przemysłu obronnego w praktyce przetargowej i zakupowej.

Gospodarczy Gabinet Cieni Business Centre Club to think tank powołany w kwietniu 2012 r., aby wspierać działania prorozwojowe władz publicznych, monitorować prace resortów kluczowych dla przedsiębiorczości, rekomendować zmiany sprzyjające rozwojowi kraju, wzrostowi gospodarczemu i konkurencyjności polskich firm. W skład GGC BCC wchodzi wybitni gospodarzy fachowcy, z których wielu piastowało w przeszłości funkcje publiczne [lista poniżej]. Więcej informacji: <http://www.bcc.org.pl/Gospodarczy-Gabinet-Cieni.4241.0.html>